

Herečka Vica Kerekes (36) má v sobě příjemnou energii, kterou můžeme vidět třeba v novém seriálu Kapitán Exner.

Už si umím ODPUSTIT

Vica KEREKES

Hlidáte si při svém hektickém pracovním tempu životosprávu? Musím říct, že o mnoho líp než dřív. Potřebovala jsem k tomu jen toho vzácného muže, kterého mám vedle sebe. On má úžasnou životosprávu. To, jakým stylem žije tvůj partner, má totiž dopad i na tebe.

Bojovnice, tak to tedy jsem...

Váš přítel Lukáš Musil – bývalý hokejista, tatér a výtvarník, který si říká Musa – se pyšní pěkně vypracovaným tělem. Pozitivní vztah ke sportu má v sobě už tak zakódovaný, že mu tréninky připadají normální. Jako by je provozoval odjakživa. Musím přiznat, že si bez něho občas dopřeju slaninku nebo klobásku. Ale snažím se jíst zdravě, protože skoro každý z mé rodiny se dožil vysokého věku. Mám předpoklady, že tady budu dlouho. A pokud budu zdravá duševně, a v to doufám, musím mít v pořádku i tělo. Proto mám osobního trenéra. Moje tělo se neskutečně mění.

S přítelem Lukášem Musilem na charitativní módní přehlídce

S Michalem Dlouhým hraje v detektivním seriálu TV Prima Kapitán Exner.

◀ Ve filmu 7 dní hříchů (2012)

Přítom pořad působíte jako křehká dívka...

Musím si dávat velký pozor, nemůžu ani hodně cvičit, protože se na mě hned „nalepí“ svaly.

Působím, jako bych měla pětadvacet kilo. Ale jsem fakt silná.

Kdysi jste se prý hlásila na policejní akademii?

Seděla jsem doma a chtěla si dát ještě rok času, abych doopravdy poznala, jakým směrem se chci dále vyvíjet. Četla jsem v novinách, že se otevírá policejní akademie, a byla zvědavá, jestli bych se tam dostala. Jsem akční. Nedávno jsem se třeba zapsala na kaskadérský kurz.

Jak vás to napadlo?

Jsem ráda, když můžu do práce zapojit i svoje fyzično. Mám bojovného ducha. Hledám příležitost vydat ze sebe nahromaděnou energii. Proto jsem se přihlásila na policejní akademii, postoupila až do třetího kola, ale nakonec mě nevezli. I tak jsem na sebe byla hrdá. Ale asi je dobře, že mě potom přijali na herectví.

Zahrála jste si někdy policistku?

Ano, ve slovenském seriálu Profesionálové. Tam jsem si to neskutečně užívala. Dobrý trenink, i psychický, jsem podstoupila také při natáčení filmu s Vavřincem Hradilkem Tenkrát v ráji, ve kterém jsem hrála horolezkyni. Musela jsem odbourat strach. Celý svůj život cítíš pod nohama zem a najednou jsi uprostřed ničeho, ve vzduchu a máš tam jenom skálu. To je to jediné, o co se můžeš opřít. V životě jsem se nebála tak, jako na té sklále. Ale dali jsme to.

Foto: Monika Navrátilová, Profimedia.cz, archiv TV Prima, Blue Sky Film, Marlene Film Production, Česká televize/Pavla Černá

Jste citlivá?

Jsem. Myslím si, že proto jsem při přijímacích na policejní školu neudělala psychologické testy. Asi přišli na to, že bych třeba nějakého hříšníka pustila, kdyby mě přemlouval.

Jaká je doktorka Gabriela Steinová, vaše postava v seriálu Kapitán Exner?

Gabriela má mnoho podobných vlastností jako Exner – proto se vzájemně přitahují. Ona je svobodná duše, která dává to, co sama potřebuje. Má svoji zubní ordinaci, ošetřuje, ale zároveň také vyšetřuje.

Zapsala jsem se na kaskadérský kurz.

Máte nějakou vysněnou roli?

Ne. A nikdy jsem neměla. Dostávám pestré role. Jsem ráda, když můžu posouvat svoje hranice. Plánuji hodně dopředu. Nemám ráda běh na krátkou trať, kdy musím všechno dokázat během dvou, tří let. Mám čas a celý život před sebou. Také ráda překvapuji. Takže se jen usmívám a později se ukáže, co ve mně je.

Překvapujete také samu sebe?

Ano. Nedávno jsem si udělala řidičský průkaz. A to je pro mě velký výkon. Netroufám si říct, že bych ho získala lehce. Netušila jsem, že ho někdy vůbec dostanu. A teď si představte, že jsem jela sama z Budapešti na Slovensko.

To je obdivuhodné!

Když jsem ve městě, velice ráda využívám dopravní prostředky. Ale častokrát jsem se ocitla v situaci, že jsem si potřebovala odskočit za rodinou. Anebo se během natáčení musím přesunout. Někdy mi bylo až trapné někomu říkat. Chci se cítit svobodně – třeba sama objezovat

V pohádce Anděl Páně 2 si zahrála také s Jiřím Dvořákem.

krásy České republiky, Slovenska nebo Maďarska. Pocítila jsem, že potřebuji být soběstačná.

Narodila jste se na Slovensku. Po kom máte maďarský původ?

Maminka měla maďarské rodiče, tatínkův otec byl Maďar a maminka Slovenka. Mluvila nádherně maďarsky, a protože se můj děda nikdy nenaučil slovensky, neměla ani jinou možnost. Jako my ženy častokrát...

Váš partner je Čech?

Ano, přesně tak.

Jmenujete se Éva, proč si tak neříkáte?

Přede mnou už byla velká herečka Éva Kerekes. Přišlo mi rozumné změnit si jméno, aby to pro ni nebylo nepříjemné. Ačkoli Vica je vlastně Éva v maďarštině.

Na svůj věk působíte velmi mladě.

Vypadala jsem starší. Na gymnáziu jsem brala všechno velmi vážně a to se projevilo na mém zevnějšku. Myslela jsem si, že když něčemu nedám dostatečnou váhu, zanikne to. I dnes se na věci soustředím, ale s lehkostí. Když člověk udělá chybu, neznamená to konec světa. Jedná se o proces učení a učíme se celý svůj život. Už umím odpustit sobě i lidem okolo. A věřím, že člověk má využívat všechny součásti své osobnosti. Pak je vše v pořádku. ●

Rozhovor připravila Libuše Večeřová

VICA VE ZKRATCE

- Narodila se 28. 3. 1981 ve Fiľakovu na Slovensku.
- Po maturitě pracovala jako redaktorka kulturních událostí.
- Vystudovala VŠMU v Bratislavě.
- V letech 2011 až 2012 byl jejím manželem umělecký fotograf Csaba Vigh. Brali se po šestileté známosti a odstěhovala se za ním do Budapešti.
- Je patronkou (Sudičkou) Nadačního fondu Sudička, který pomáhá lidem s onemocněním zraku – uveitidou.
- Věří na osudová setkávání se.